

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การผลิตเส้นใยสังเคราะห์ต้องหลากหลายหวังพึ่งสิ่งทออย่างเดียวไม่ได้. 11 -13 พฤศจิกายน 2542. ฐานเศรษฐกิจ : 28
- แกมแก้ว ทวีธนากร. 2537. การศึกษาประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. .
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. 2539. ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศไทย ปี 2533. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- จุฑาทิพย์ โอฟารีโกวิท. 2539. การศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิระพรรณ กุลดิลก และคนอื่นๆ. 2524. การศึกษาถึงการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ
- ชนากานต์ ป้องกัน. 2540. การวิเคราะห์ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตและการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ยางพารา และชิ้นส่วนของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชวลิต นิมละอ. 2540. ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลลักษณะวิชาการเศรษฐกิจ, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ณษาดา เจริญพานิช. 2541. พฤติกรรมผู้บริโภคของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ตั้งศูนย์บีบีบีต้นส่งออกทะเลลึก. 15 ตุลาคม 2542. ไทยรัฐ : 7
- ทีทีไอเอส จำกัด, บริษัท. 2541. รายงานฉบับสมบูรณ์เรื่องโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดโลก. เสนอต่อกรมเศรษฐกิจการพาณิชย์.
- ธีระ อัครกุล และคนอื่นๆ. 2540. การเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอ. โครงการวิจัยเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในเศรษฐกิจโลก. เสนอต่อ สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย. กรุงเทพฯ.

- นิกร วัฒนพนม และคนอื่นๆ. 2535. โครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงวิธีการผลิตและการบริหารโรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องนุ่งห่มไทย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ.
- นิกร พัวพงศกร. 2524. ค่าจ้างแรงงาน. เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการ จัดโดยคณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิวัฒน์ ชัยรัตนฤกษ์ดี. ผลจากการจำกัดปริมาณนำผลิตภัณฑ์สิ่งทอเข้าสหรัฐอเมริกาและตลาดร่วมยุโรปต่อการส่งออกผลิตภัณฑ์สิ่งทอของไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2524.
- นันทยา เต็มคุณานนท์. 2534. การคำนวณค่าตัวแปรราคาเงาสำหรับกรณีโครงการทางเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2541. ภาวะธุรกิจและแนวโน้มในอนาคต. กรุงเทพฯ : บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย.
- ภัทรจิตร ชุมวรฐายี. 2538. ผลการจำกัดการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยในข้อตกลง MFA: ศึกษากรณีสหรัฐอเมริกาและประชาคมยุโรป. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มาลีรัตน์. 2541. ศักยภาพการแข่งขันในอนาคตของอุตสาหกรรมสิ่งทอและการเข้าสู่ระบบ ISO. ผู้ส่งออก. 11 (พฤษภาคม) : 9 - 12.
- ระเบียบเสื้อผ้าสำเร็จรูปใหม่แปลงม.13 ซ่อนไว้ใน ม.19. 4 - 6 กุมภาพันธ์ 2542. ฐานเศรษฐกิจ. 6.
- รัชนี วีรวัฒน์ยิ่งยง. 2539. ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมยานยนต์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จำจวน กิตติวรารุณดี. 2530. การเจริญเติบโตและความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมแผ่นเหล็กเคลือบดีบุก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไร้แรงงานต่างด้าวอุตสาหกรรมสิ่งทอเฉา หอ 7 อ่อนรัฐของผอนผั้น. 27 - 29 กันยายน 2542. ประชาชาติธุรกิจ : 16.
- เลิศศักดิ์ อนันต์พิริยะกุล. ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบและการคุ้มครองของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติกในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2528.

- ศุภิช ศุภขลาศัย. 2539. สู่ทางการส่งออกและผลกระทบจากกรณีเขตการค้าเสรีอาเซียน (อุตสาหกรรมสิ่งทอ). กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย.
- ศรีวงศ์ สุมิตร และสาลินี วรบัณฑิต. 2535. เศรษฐศาสตร์การค้าระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย ฝ่ายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2540. แผนแม่บทเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทย ภาคที่ 2 กลยุทธ์อุตสาหกรรมรายสาขา. (ม.ป.ท.).
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาแห่งประเทศไทย. ฝ่ายแผนงานเศรษฐกิจรายสาขา. 2541. โครงการศึกษาการพยากรณ์การส่งออกสินค้าสำคัญ 20 รายการของไทยในตลาดโลก. (ม.ป.ท.)
- สมศักดิ์ ลากเจริญ. 2536. วิเคราะห์มาตรการและผลกระทบของกฏที่ดกกันทางการค้าทางการค้าของสหรัฐอเมริกาต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีสังคม(เมริก).
- สิ่งทอไทยยังไม่ขึ้นเซต นโยบายของรัฐต่างหากที่ขึ้นเซต. 28 พฤศจิกายน - 1 ธันวาคม 2542.
ฐานเศรษฐกิจ : 25.
- โอฬาร ไชยประวัติ. ทิศทางการส่งออกอุตสาหกรรมสิ่งทอครึ่งปีหลัง. ITIS Textile Digest. ปีที่ 4 ฉบับที่ 48 (เมษายน) : 16 -18.

ภาษาอังกฤษ

- Ahmed Sadig. 1983. Shadow Price for Economic Appraisal of Project : An Application to Thailand World Bank. Staff Working Paper Number 609.
- Ajanant, J. , Chunanuntathum, S. ,and Meenaphant, S. 1984. Trade and Industrialization of Thailand Social Science Association of Thailand. Paper prepared for International Development Research Center.
- Akrasanee, N. 1973. The Manufacturing Sector in Thailand : A Case Study of Growth Import Substitution and Effective Protection , 1960 - 1969. Doctoral dissertation, Faculty of Economics The John Hopkins University.

- Akrasanee, N. , Pearson, S. R. , and Nelson, G. C. Comparative Advantage in Rice Production : Methodological Introduction" Food Research Institute Studies. XV (February) :177- 223.
- Akira Suehiro. 1982. Structural changes of textile industry in Thailand 1946 – 1980. Bangkok : Chulalongkorn University.
- Akira Suehiro. 1989. Capital Accumulation in Thailand 1855-1985. Tokyo:Yukikikaku .
- Balassa, B. 1974. The Shadow Price of Foreign Exchange in Project Appraisal. Oxford Economics Paper. Vol 26 (July) : 147 – 168.
- Bank of Thailand. 1998. Money Bulletin. Vol 37, No 12 (December).
- Bank of Thailand. 1997. Money Bulletin. Vol 36, No 12 (December).
- Bank of Thailand. 1996. Money Bulletin. Vol 35, No 12 (December).
- Bank of Thailand. 1995. Money Bulletin. Vol 34, No 12 (December).
- Bank of Thailand. 1994. Money Bulletin. Vol 33, No 12 (December).
- Bank of Thailand. 1993. Money Bulletin. Vol 32, No 12 (December).
- Bank of Thailand. 1992. Money Bulletin. Vol 31, No 12 (December).
- Bruno, M. 1972. Domestic Resource Cost and Effective Protection : Clarification and Synthesis. Journal of Political Economy. LXX (January / February) : 16 –33
- Buddhikarant, R. 1973. A Case Study on The Economic Contribution of Private Direct Foreign Invesment in The Textile Industry. Master 's Thesis, Faculty of Economics , Thammasat University.
- Chatdarong, T. 1975. Comparative Advantage in the Industrial Sector in Thailand : A Domestic Resource Cost Study. Master 's Thesis, Faculty of Economics , Thammasat University.
- Chenery, B. H. 1961. Comparative Advantage and Development Policy. American Economic Review. L (March) : 18 –48.
- Chitkrua, T. 1980. Quantitative Analysis of Efficiency : A Case Study of The Thai Textile Industry. Master 's Thesis, Faculty of Economics, Thammasat University.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit. 1997. Thai Textile Statistics. Bangkok.

- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1996. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1995. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1994. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1993. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1992. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1991. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1990. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Department of Industrial Promotion. Textile Industry Division. Textile Intelligence Unit.
1989. Thai Textile Statistics. Bangkok.
- Industrial Finance Corporation of Thailand. 1982. Comparative Advantage of Manufacturing Industries in Thailand. Bangkok.
- John Singleton. 1997. The World Textile Industry. London : Routledge.
- Ministry of Commerce. Department of Business Economics. 1997. Trade Statistic and Economic Indicators of Thailand. (n.p.).
- Ministry of Commerce. Department of Business Economics. 1996. Trade Statistic and Economic Indicators of Thailand. (n.p.).
- Ministry of Commerce. Department of Business Economics. 1995. Trade Statistic and Economic Indicators of Thailand. (n.p.).
- Ministry of Commerce. Department of Business Economics. 1994. Trade Statistic and Economic Indicators of Thailand. (n.p.).
- Ministry of Commerce. Department of Business Economics. 1993. Trade Statistic and Economic Indicators of Thailand. (n.p.).

- Ministry of Commerce. Department of Business Economics. 1992. Trade Statistic and Economic Indicators of Thailand. (n.p.).
- Ministry of Commerce. Department of Business Economics. 1991. Trade Statistic and Economic Indicators of Thailand. (n.p.).
- Santikarn, M. 1981. Technology Transfer : A Case Study Textile Industry. Singapore: Singapore University Press.
- Sarkar, N. K. 1979. Industrial structure of greater Bangkok. United Nations Asia Institute for Economic Development and Planning .
- United Nations. 1997. Industrial Commodity Statistics Yearbook 1995 : Production and Consumption Statistics. New York.
- Wiboonchutikula, P. 1995. New Technology , Production and Trade in Thailand 's Textile Industry. Chulalongkorn Journal of Economics. Vol.7, No.1 (January) : 45 – 53 .

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ค่าแปรราคาเงา

ราคาที่แท้จริงหรือราคาเงา (Shadow Price) นั้น ในการศึกษาเชิงพรรณนา หมายถึง ราคาที่ควรจะเป็นในระบบเศรษฐกิจที่มีดุลยภาพภายใต้เงื่อนไขการแข่งขันสมบูรณ์ (Perfect Competition) ส่วนในแง่ของการศึกษาเชิงนโยบาย ราคาเงาหมายถึง ราคาที่เหมาะสมที่สุด (Optimum Price) หลังจากที่มีการดำเนินนโยบาย หรือโครงการใดโครงการหนึ่งแล้ว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ราคาเงาคือมูลค่าของสินค้าหรือปัจจัยการผลิต ซึ่งทำให้สังคมบรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งจากการใช้ปัจจัย (Input) หรือจากผลผลิต (Output) นั้น (นิพนธ์ ทิวพงศกร, 2526 : 257) ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา ราคาภายในประเทศมิได้สะท้อนให้เห็นถึงความหายากหรือค่าเสียโอกาสที่แท้จริงของทรัพยากรโดยเปรียบเทียบอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่ผลิตภายในประเทศหรือนำเข้าจากต่างประเทศ โดยที่ความไม่เหมาะสมของราคาซึ่งเป็นเครื่องชี้ความหายากโดยเปรียบเทียบนี้ เกิดขึ้นจากปัจจัยหลายประการด้วยกันที่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของตลาดภายในประเทศและตลาดระหว่างประเทศ เช่นการจัดเก็บภาษีของรัฐ การรักษามูลค่าเงินตราโดยการควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน การมีข้อจำกัดทางการค้าต่างๆ เป็นต้น

ค่าแปรราคาเงา (Conversion : CF) คือค่าอันเป็นสัดส่วนราคาต่อราคาตลาด ในการคำนวณหาราคาเงา คือ การนำราคาตลาดมาคูณด้วยค่าแปรราคาเงาที่มีการคำนวณไว้แล้ว ก็จะได้ราคาเงาของสิ่งนั้น สำหรับค่าตัวแปรราคาเงา ที่ใช้ในการศึกษานี้ นำมาจากผลการศึกษาของ นันทยา เต็มคุณานนท์ ในเรื่อง การคำนวณค่าแปรราคาสำหรับการวิเคราะห์โครงการทางเศรษฐศาสตร์ในประเทศไทย ซึ่งใช้วิธีคำนวณราคาเงา ตามแนวคิดของ Little Mirrless และ Vander Tak หรือ LMST โดยทำการคำนวณจาก ข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการของไทย ในปี พ.ศ. 2523-2532 เพื่อจัดประเภทเป็น Traded Goods และ Non-traded Goods โดยจะให้สินค้าที่ปรากฏในสถิติการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย (Foreign Trade Statistics of Thailand) เป็น Traded Goods ส่วนบริการต่าง ๆ ภายในประเทศที่ปรากฏในตารางปัจจัยผลผลิตจะถือเป็น Non-traded Goods จากนั้นจึงทำการแบ่งกลุ่ม Traded Goods ตาม Economic Classification และตามลักษณะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์โครงการ ซึ่งผลการคำนวณค่าแปรราคาเงาของ

Traded Goods และ Non-traded Goods ตลอดจน ค่าแปรราคาเงามาตรฐาน (SCF) เฉลี่ยตั้งแต่
ปี พ.ศ. 2523-2532 มีดังนี้

Traded Goods

1. Consumer Goods	0.910
1.1 Food and Beverage	0.962
1.2 Medicinal and Pharmaceutical	0.829
1.3 Clothing and Footwear	0.932
1.4 House hold Goods	0.847
1.5 Private Cars	0.696
1.6 Rice	1.007
2. Intermediate Goods	0.954
2.1 Intermediate Goods for Consumer Goods	0.950
2.2 Intermediate Goods for Capital Goods	0.961
3. Capital Goods	0.916
4. Construction Materials	0.879
5. Vehicle an Parts	0.792
6. Fuel and Rubricant	0.930
7. Other Goods	0.967

Non-traded Goods

8. Electricity, Gas, Water	0.932
----------------------------	-------

9. Agricultural Public Work	0.902
10. Construction	0.809
11. Trade	0.887
12. Transport and Communications	0.901
13. Banking, Insurance and Real Estate	0.854
14. Public Administration	0.911
15. Other Services	0.859
Standard Conversion Factor : SCAF	0.906

ตามนิยามของค่าแปรราคาเงาที่สามารถแปลความหมายได้ว่า หากค่าแปรราคาเงาที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1 จะหมายถึง ในตลาดนี้ไม่มีการบิดเบือน หรือ Distortion ราคาตลาดเป็นราคาที่แท้จริง หรือถ้าราคาเงามีค่าใกล้เคียง 1 (ไม่ว่าจะใกล้เคียงในทางน้อยกว่าหรือมากกว่า) ก็จะทำให้เห็นถึงความมากน้อยในการบิดเบือนของราคาตลาดกับราคาที่เหมาะสมในระบบเศรษฐกิจที่มีดุลยภาพของตลาดแข่งขันสมบูรณ์

จากผลการศึกษาที่คำนวณได้ชี้ให้เห็นว่าในระบบเศรษฐกิจไทย ในกลุ่มสินค้า Traded Goods โดยทั่วไปเป็นระบบที่ดุลยภาพใกล้เคียงดุลยภาพของตลาดแข่งขันสมบูรณ์ในระดับหนึ่ง กลุ่มสินค้าที่มีการแข่งขันสูง ได้แก่ สินค้าในกลุ่มสินค้าอื่น ๆ น้ำมันและสิ่งหล่อลื่น วัสดุดิบและกึ่ง วัสดุดิบ และสำหรับสินค้าในกลุ่มสินค้าบริโภค พบว่า อาหารและเครื่องดื่ม เป็นสินค้าที่ตลาดมีการแข่งขันมากที่สุด และน้อยสุดในประเภทรถยนต์ส่วนบุคคล ส่วนสินค้าทุน วัสดุก่อสร้าง ยานพาหนะ และอุปกรณ์ กลุ่มนี้จะเป็นตลาดที่มีการแข่งขันน้อยกว่าในพวกแรก สำหรับข้าว ค่าแปรราคาเงาที่คำนวณได้มีค่าใกล้เคียง 1 มาก แสดงถึงระดับการแข่งขันเสรีสูงกว่าในตลาดสินค้ากลุ่ม

อื่น ๆ ทางด้าน Non-traded Goods พบว่า บริการในประเทศที่มีค่าแปรราคาเงาใกล้เคียง 1 มากกว่า ได้แก่ บริการพลังงานไฟฟ้า การขนส่งและคมนาคม และ Public Administration ส่วนบริการ ซึ่งเชื่อว่าน่าจะมีการผูกขาด หรือ แข่งขันน้อยราย ได้แก่ กลุ่มที่มีค่าแปรราคาเงาต่ำ ได้แก่ การก่อสร้าง การธนาคาร การค้าและบริการอื่นๆ (Other Services)

โดยภาพรวม ค่าแปรราคาเงาของ All Traded Goods จะมีค่าเท่ากับ 0.921 ซึ่งเข้าใกล้ 1 ในระดับหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงระดับการแข่งขันเสรีในระบบเศรษฐกิจสูงในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่มแล้ว ยังพบว่าสินค้าบางกลุ่มมีค่าแปรราคาเงาที่ต่ำกว่า 1 ค่อนข้างมาก ดังนั้นในการประเมินค่าผลได้ผลเสียที่แท้จริงในโครงการ จึงยังมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ราคาเงาอยู่ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่าแปรราคาเงาของ Traded Goods ของแต่ละกลุ่มในแต่ละปี ตั้งแต่ พ.ศ.2523-2532 พบว่า ค่าค่อนข้างคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก จึงกล่าวได้ว่า ในช่วงนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างในระบบเศรษฐกิจไทยแต่อย่างใด ซึ่งอาจแบ่งได้ว่า เศรษฐกิจไทยได้มีการปรับตัวคงที่ในระดับหนึ่งแล้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.
การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง

การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความได้เปรียบเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์สิ่งทอโดยใช้สูตรของ Bela Balassa มีรายละเอียดของการคำนวณดังนี้

1. การคำนวณความยืดหยุ่นของอุปทานเงินตราต่างประเทศ (E_f)

$$E_f = \frac{E_x(n_x - 1)}{E_x + n_x}$$

E_f	=	ความยืดหยุ่นของอุปทานเงินตราต่างประเทศ
E_x	=	ความยืดหยุ่นของอุปทานในสินค้าออก
n_x	=	ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ในสินค้าออก

โดยสามารถหาความยืดหยุ่นของอุปสงค์และอุปทานในสินค้าออกรวมถึงอุปทานเงินตราต่างประเทศในปี พ.ศ. 2537 ได้ดังนี้

สินค้าออก	มูลค่าสินค้าออก (X)	ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ในสินค้าออก (n_x)	ความยืดหยุ่นของอุปทานในสินค้าเข้า (E_x)	อุปทานเงินตราต่างประเทศ (E_f)	$E_f * X$
เสื้อผ้าสำเร็จรูป	100,679.25	1.1534	1.4456	0.0853	8,587.92
ยางพารา	41,821	0.3928	1.0350	-0.4402	-18,409.60
ข้าว	39,187	1.0708	1.2705	0.0384	1,504.78
น้ำตาล	17,203	0.3871	0.2987	-0.2669	-4,591.48
มันสำปะหลัง	18,773	1.3656	2.5506	0.2381	4,469.85
				$\sum (E_f * X) =$	-8,438.53

2. การคำนวณความยืดหยุ่นของอุปสงค์ในสินค้าเข้า (n_m)

ความยืดหยุ่นของอุปสงค์สินค้าเข้าในปี พ.ศ. 2537

สินค้านำเข้า	มูลค่าการนำเข้า (M) (ล้านบาท)	ความยืดหยุ่น ของอุปสงค์สินค้า เข้า (n_m)	$n_m * M$
สินค้าบริโภค	144,753	1.0828	156,738.55
สินค้ากึ่งสำเร็จรูปและวัตถุดิบ	394,584	1.4283	563,584.33
สินค้าประเภททุน	613,794	0.2585	158,665.75
สินค้านำเข้าอื่นๆ	215,906	4.2726	922,479.98
			$\sum n_m * M = 1,801,468.61$

3. การคำนวณอัตราภาษีส่งออกและอัตราภาษีนำเข้าปี พ.ศ. 2537

- อัตราภาษีส่งออก = อากรขาออก / มูลค่าการส่งออกทั้งหมด
= $14 / 1,118,049$
= $1.25 * 10^{-5}$
- อัตราภาษีนำเข้า = อากรขาเข้า / มูลค่าสินค้านำเข้าทั้งหมด
= $118,712 / 1,344,831$
= $8.82 * 10^{-2}$

4. การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง

$$\frac{E}{E'} = \frac{\sum E_f X + \sum n_m M}{\sum E_f X + \sum n_m M}$$

$$\frac{E}{E'} = \frac{\sum E_f X + \sum n_m M}{(1+T_x) + (1+T)}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{-8,438.53 + 1,801,468.61}{(1+1.25 \cdot 10^{-5})} + \frac{-8438.53 + 1,801,468.61}{(1+8.82 \cdot 10^{-3})} \\
 &= \frac{1,793,030.08}{-8438.42 + 1,655,457.28}
 \end{aligned}$$

$$\frac{\text{อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง } E}{\text{อัตราแลกเปลี่ยนทางการ } E'} = 1.09$$

$$\begin{aligned}
 \text{อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง} &= 1.09 * \text{อัตราแลกเปลี่ยนทางการ} \\
 &= 1.09 * 25.12 \\
 &= 27.38 \text{ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ}
 \end{aligned}$$

อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงปี พ.ศ. 2537 เท่ากับ 27.38 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ

การคำนวณหาอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในปี พ.ศ. 2540

การคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในปี พ.ศ. 2540 จะใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยจากระดับอัตราแลกเปลี่ยนรายวันที่มีการซื้อขายระหว่างเงินบาทและดอลลาร์สหรัฐฯ เนื่องจากระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวนั้น ระดับอัตราแลกเปลี่ยนจะถูกกำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศอย่างอิสระ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นในตลาดเป็นอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงรายวันอยู่แล้ว ซึ่งจะพบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงรายวันตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2540 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2541 จะมีค่าเท่ากับ 39.93386 และค่าเฉลี่ยดังกล่าวจะนำมาใช้เปรียบเทียบกับค่า DRC ที่คำนวณได้ในปี พ.ศ. 2540 ต่อไป

ภาคผนวก ค

ในภาคผนวก ค จะแสดงถึงวิธีการคำนวณต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์สิ่งทอที่เลือกทำการศึกษาในแต่ละประเภท ได้แก่ เส้นใยโพลีเอสเตอร์ เสื้อผ้าเด็กเล็ก เสื้อเชิ้ตผู้ชายทำจากผ้าฝ้าย เสื้อโหวอร์ไค้ด และเครื่องยกทรง รัดทรง ในปี พ.ศ. 2537 และ ปี พ.ศ.2540 ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงสร้างสัดส่วนต้นทุนของการผลิตเสื้อผ้าเด็กเล็กในปี พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2540

ปัจจัยผลิต	พ.ศ. 2537	พ.ศ. 2540
1. ปัจจัยผลิตพื้นฐาน	14.18	13.97
1.1 ค่าจ้างแรงงาน	10.62	10.05
1.2 ค่าเสื่อมราคาและส่วนลงทุน	3.56	3.92
2. ปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	82.31	82.11
2.1 ภายในประเทศ	63.70	58.61
2.2 ต่างประเทศ	18.61	23.50
3. ปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	3.51	4.02
รวม	100	100

โครงสร้างสัดส่วนต้นทุนของการผลิตเสื้อยืดผู้ชายทำจากผ้าดกในปี พ.ศ. 2537 และ พ.ศ. 2540

ปัจจัยผลิต	พ.ศ. 2537	พ.ศ. 2540
1. ปัจจัยผลิตพื้นฐาน	14.84	12.56
1.1 ค่าจ้างแรงงาน	11.08	8.34
1.2 ค่าเสื่อมราคาและส่วนลงทุน	3.76	4.22
2. ปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	81.07	82.89
2.1 ภายในประเทศ	62.24	47.20
2.2 ต่างประเทศ	18.83	35.69
3. ปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	4.09	4.31
รวม	100	100

โครงสร้างสัดส่วนต้นทุนของการผลิตสื่อไอเวอรี้โค้ดและในปีพ.ศ.2537และพ.ศ. 2540

ปัจจัยผลิต	พ.ศ. 2537	พ.ศ. 2540
1. ปัจจัยผลิตพื้นฐาน	10.07	8.02
1.1 ค่าจ้างแรงงาน	6.46	4.91
1.2 ค่าเสื่อมราคาและส่วนลงทุน	3.61	3.11
2. ปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	88.51	90.22
2.1 ภายในประเทศ	22.59	17.63
2.2 ต่างประเทศ	65.92	72.59
3. ปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	1.42	1.76
รวม	100	100

โครงสร้างสัดส่วนต้นทุนของการผลิตเครื่องยกทรง รัตทรงในปีพ.ศ.2537และพ.ศ. 2540

ปัจจัยผลิต	พ.ศ. 2537	พ.ศ. 2540
1. ปัจจัยผลิตพื้นฐาน	10.04	10.33
1.1 ค่าจ้างแรงงาน	5.53	5.66
1.2 ค่าเสื่อมราคาและส่วนลงทุน	4.52	4.67
2. ปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	87.84	87.21
2.3 ภายในประเทศ	77.25	73.24
2.4 ต่างประเทศ	10.59	13.97
3. ปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	2.12	2.46
รวม	100	100

ตาราง ค. 1 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เส้นใยโพลีเอสเตอร์ในปี พ.ศ.

2540

หน่วย : บาท / ตัน

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	4,333.56		2,238.06	
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	1,086.68			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	1,037.52		587.93	
• ดอกเบี้ย	2,209.36		1,650.13	
2. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	9,524.93		18,869.69	
2.1 Pure Terephthalic Acid (PTA)				
ค่า CF = 0.961	3,687.78	-2,148.97	117,38.15	2,148.97
2.2 Ethylene Glycol (EG)				
ค่า CF = 0.961			6,143.62	
2.3 ตัวเร่งปฏิกิริยา (Catalyst Agent)				
ค่า CF = 0.961			987.92	
2.4 น้ำมันเชื้อเพลิง				
ค่า CF = 0.93	5,837.15	-3,201.02		3,201.02
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	6434.68			
3.1 ไฟฟ้า ประปา	4,562.43			
ค่า CF = 0.932		-230.08		230.08
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร	1,872.25			
ค่า CF = 0.901		-49.87		49.87
รวม	20,293.17	-5,629.94	21,107.75	5,629.94

ตาราง ค. 2 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเด็กเล็กในปี พ.ศ. 2537

หน่วย : บาท / กิโลกรัม

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	41.87			
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	32.58			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	3.89		0.93	
• ดอกเบี้ย	5.40		1.29	
1.3 ภาษีเครื่องจักร			-0.57	
2. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	195.47		57.08	
2.1 ผ้าผืน				
ค่า CF = 0.95	162.12	-29.01	57.08	29.01
2.2 ด้าย				
ค่า CF = 0.95	10.97	-5.24		5.24
2.3 กระดุม				
ค่า CF = 0.95	22.38	-5.20		5.20
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	10.77			
3.1 ไฟฟ้า ประปา				
ค่า CF = 0.932	7.02	-0.35		0.35
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร				
ค่า CF = 0.901	3.75	-0.09		0.09
รวม	248.11	-39.89	58.73	39.89

ตาราง ค. 3 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าเด็กเล็กในปี พ.ศ. 2540

หน่วย : บาท / กิโลกรัม

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	45.62		2.31	
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	33.43			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	4.62		1.09	
• ดอกเบี้ย	7.57		1.81	
1.3 ภาษีเครื่องจักร			-0.59	
2. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	209.12		86.83	
2.1 ผ้าผืน				
ค่า CF = 0.95	170.12	-30.44	86.83	30.44
2.2 ด้าย				
ค่า CF = 0.95	15.06	-8.72		8.72
2.3 กระดุม				
ค่า CF = 0.95	23.94	-6.73		6.73
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	14.86			
3.1 ไฟฟ้า ประปา				
ค่า CF = 0.932	12.50	-0.63		0.63
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร				
ค่า CF = 0.901	4.36	-0.10		0.10
รวม	269.6	-46.62	99.84	46.62

ตาราง ค. 4 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ผู้ขายทำจากผ้าฝ้ายในปี

พ.ศ. 2537

หน่วย : บาท / ชิ้น

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	13.25		0.59	
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	10.34			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	1.07		0.30	
• ดอกเบี้ย	1.84		0.52	
1.3 ภาษีเครื่องจักร			-0.23	
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	58.06		17.57	
2.1 ผ้าฝ้าย				
ค่า CF = 0.95	45.39	-9.07	17.57	9.07
2.2 ด้าย				
ค่า CF = 0.95	3.26	-1.89		1.89
2.3 กระดุม				
ค่า CF = 0.95	9.41	-1.49		1.49
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	3.82			
3.1 ไฟฟ้า ประปา				
ค่า CF = 0.932	2.85	-0.14		0.14
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร				
ค่า CF = 0.901	0.97	-0.024		0.024
รวม	75.13	-12.61	18.16	12.61

ตาราง ค. 5 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เนื้อเจ็ดผู้ขายทำจากผ้าดักในปี พ.ศ. 2540

หน่วย : บาท / จีน

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	19.33		2.53	
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	14.52			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	1.94		1.09	
• ดอกเบี้ย	2.87		1.87	
1.3 ภาษีนำเข้าเครื่องจักร			-0.43	
3 ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	82.14		65.53	
2.1 ผ้าดัก				
ค่า CF = 0.95	63.05	-11.28	65.53	11.28
2.2 ด้าย				
ค่า CF = 0.95	8.46	-4.90		4.90
2.3 กระดุม				
ค่า CF = 0.95	11.63	-2.74		2.74
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	7.49			
3.1 ไฟฟ้า ประปา				
ค่า CF = 0.932	5.97	-0.30		0.30
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร				
ค่า CF = 0.901	1.52	-0.04		0.04
รวม	108.96	-19.26	65.06	19.26

ตาราง ค. 6 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เนื้อโอเวอร์โค้ด ในปี พ.ศ. 2537

หน่วย : บาท / ชิ้น

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	35.71		3.31	
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	25.03			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	4.22		1.12	
• ดอกเบี้ย	6.46		2.19	
2. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	87.54		255.32	
2.1 ฝ้ายนิททจากเส้นใยสังเคราะห์				
ค่า CF = 0.95	20.36	-3.64	167.32	3.64
2.2 ฝ้ายนิททจากเส้นใยธรรมชาติ				
ค่า CF = 0.95	0.63	-0.11	85.14	0.11
2.3 ฟองน้ำ				
ค่า CF = 0.95	32.15	-8.17	2.86	8.17
2.4 ด้าย				
ค่า CF = 0.95	7.82	-4.53		4.53
2.5 ซิปและกระดุม				
ค่า CF = 0.95	26.58	-6.18		6.18
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	5.48			
3.1 ไฟฟ้า ประปา				
ค่า CF = 0.932	4.05	-0.20		0.20
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร				
ค่า CF = 0.901	1.43	-0.04		0.04
รวม	128.73	-22.63	258.63	22.63

ตาราง ก. 7 ต้นทุนการให้บริการรายไตรมาสของผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ในปี พ.ศ. 2540

หน่วย : บาท / ชิ้น

รายการ		ไตรมาส		รวม
		ไตรมาส	ไตรมาส	
		ก่อน	หลัง	
		ไตรมาส	ไตรมาส	
		ก่อน	หลัง	
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน		47.17	4.67	5.74
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน		31.72	1.63	0.48
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน		6.07	3.04	8.31
• ค่าเสื่อมราคา		6.07	3.04	
• ค่าเบี้ย		9.38	469.15	7.68
2. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารรถระหว่าง		113.95	304.39	7.01
2.1 ค่าปรับทดแทนในเชิงเศรษฐ		32.09	5.74	0.48
2.2 ค่าปรับทดแทนในเชิงรวมชาติ		2.71	159.56	5.20
2.3 พลังน้ำ		35.74	8.31	8.31
2.4 ค่าเช่า		13.26	7.68	7.68
2.5 ค่าเช่ารถยก		30.15	7.01	7.01
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารรถระหว่าง		11.33	7.01	7.01
3.1 ค่าเช่าที่ดิน		8.52	0.43	0.43
3.2 ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง		2.81	0.07	0.07
รวม		172.45	-29.72	473.82
				29.72

ตาราง ค. 8 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เครื่องยกทรง รัตทองในปี พ.ศ.

2537

หน่วย : บาท / กิโลกรัม

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	63.41		10.27	
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	40.54			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	10.84		4.48	
• ดอกเบี้ย	12.03		5.79	
2. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	566.71		77.65	
2.1 ผ้าเพาเวอร์เนท	245.52			
ค่า CF = 0.95		-43.94		43.94
2.2 ผ้าลูกไม้				
ค่า CF = 0.95	184.11	-32.95	77.65	-32.95
2.3 สายป๋า				
ค่า CF = 0.95	100.21	-28.80		28.80
2.4 ตะขอ				
ค่า CF = 0.95	26.52	-7.10		7.10
2.6 ด้าย				
ค่า CF = 0.95	10.73	-7.53		7.53
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	7.14			
3.1 ไฟฟ้า ประปา				
ค่า CF = 0.932	15.52	-0.61		0.61
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร				
ค่า CF = 0.901	11.76	-0.09		0.09
รวม	645.64	-121.02	87.92	121.02

ตาราง ค. 9 ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของผลิตภัณฑ์เครื่องยกทรง รัศทรงในปี พ.ศ.
2540

หน่วย บาท / กิโลกรัม

รายการ	ในประเทศ		ต่างประเทศ	
	ทางตรง	ทางอ้อม	ทางตรง	ทางอ้อม
1. ต้นทุนของปัจจัยผลิตพื้นฐาน	88.21		16.30	
1.1 ค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน	57.31			
1.2 ค่าใช้จ่ายด้านทุน				
• ค่าเสื่อมราคา	12.53		6.48	
• ดอกเบี้ย	18.37		9.82	
2. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	740.87		141.27	
2.1 ผ้าเพาเวอร์เนท				
ค่า CF = 0.95	352.04	-66.31		66.31
2.2 ผ้าลูกไม้				
ค่า CF = 0.95	225.19	-40.30	141.27	40.30
2.3 สายป่า				
ค่า CF = 0.95	115.08	-30.04		30.04
2.4 ตะขอ				
ค่า CF = 0.95	32.97	-8.67		8.67
2.5 ด้าย				
ค่า CF = 0.95	15.59	-12.66		12.66
3. ต้นทุนของปัจจัยผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้	24.87			
3.1 ไฟฟ้า ประปา				
ค่า CF = 0.932	19.12	-0.96		0.96
3.2 ค่าใช้จ่ายในการสื่อสาร				
ค่า CF = 0.901	4.75	-0.12		0.12
รวม	853.95	-159.06	157.57	159.06

1. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเส้นใยโพลีเอสเตอร์ในปี พ.ศ. 2540

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{20,293.17 - 5,629.94}{[39,533.87 - (21,107.75 - 5,629.94)] / 45.7} \\
 &= 14,663.23 / 280.00 \\
 &= 52.37 \\
 \text{DRC / SER} &= 52.37 / 39.93 \\
 &= 1.31
 \end{aligned}$$

2. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเสื้อผ้าเด็กเล็กในปี พ.ศ. 2537

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{248.11 - 39.89}{[467.26 - (58.73 - 39.89)] / 25.12} \\
 &= 208.22 / 14.68 \\
 &= 14.18 \\
 \text{DRC / SER} &= 14.18 / 27.38 \\
 &= 0.52
 \end{aligned}$$

3. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเสื้อผ้าเด็กเล็กในปี พ.ศ. 2540

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{269.6 - 46.62}{[584.12 - (99.84 + 46.62)] / 45.7} \\
 &= 222.98 / 9.57 \\
 &= 23.30 \\
 \text{DRC / SER} &= 23.30 / 39.93 \\
 &= 0.58
 \end{aligned}$$

4. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเชื้อเจ็ดผู้ขายทำจากผ้าดักในปี พ.ศ. 2537

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{75.13 - 12.61}{[135.44 - (18.16 + 12.61)] / 25.12} \\
 &= 62.52 / 4.16 \\
 &= 15.03 \\
 \text{DRC / SER} &= 15.03 / 27.38 \\
 &= 0.55
 \end{aligned}$$

5. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเชื้อเจ็ดผู้ขายทำจากผ้าดักในปี พ.ศ. 2540

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{108.96 - 19.26}{[252.73 - (65.06 + 19.26)] / 45.7} \\
 &= 89.7 / 3.69 \\
 &= 24.31 \\
 \text{DRC / SER} &= 24.30 / 39.93 \\
 &= 0.61
 \end{aligned}$$

6. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเชื้อโอเวอร์ไรด์และในปี พ.ศ. 2537

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{128.73 - 22.63}{[494.16 - (258.63 + 22.63)] / 25.12} \\
 &= 106.1 / 8.47 \\
 &= 12.53 \\
 \text{DRC / SER} &= 12.53 / 27.38 \\
 &= 0.46
 \end{aligned}$$

7. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเชื้อโอเวอร์โค้ดและเชื้อแจ็กเก็ตในปี พ.ศ. 2540

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{473.82 - 29.72}{[805.61 - (172.45 + 29.72)] / 45.7} \\
 &= 444.1 / 13.11 \\
 &= 33.87 \\
 \text{DRC / SER} &= 33.87 / 39.93 \\
 &= 0.85
 \end{aligned}$$

8. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเครื่องยกทรง รัศทอง ในปี พ.ศ. 2537

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{645.64 - 121.02}{[1,030.98 - (87.92 + 121.02)] / 25.12} \\
 &= 524.62 / 32.70 \\
 &= 16.04 \\
 \text{DRC / SER} &= 16.04 / 27.38 \\
 &= 0.59
 \end{aligned}$$

9. ต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศของเครื่องยกทรง รัศทอง ในปี พ.ศ. 2540

$$\begin{aligned}
 \text{DRC} &= \frac{853.95 - 159.06}{[1,577.42 - (157.57 + 159.06)] / 45.7} \\
 &= 694.89 / 27.60 \\
 &= 25.18 \\
 \text{DRC / SER} &= 25.18 / 39.93 \\
 &= 0.63
 \end{aligned}$$

ประวัติผู้วิจัย

ดิฉัน นางสาวอังคณา ฉายวิริยะ เกิดที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนภัฏยานีศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร ในปีการศึกษา 2538 และเข้าศึกษาในระดับปริญญาโทที่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2540

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย